

Bosc del Metge Soler

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector nord-oest
Emplaçament Al turó que hi ha entre cal Tunic, cal Manel, cal Riera, cal Teixidor i cal Paraïre.

Coordenades:

Latitud: 42.13331
Longitud: 1.92583
UTM Est (X): 411225
UTM Nord (Y): 4665136

Classificació

Número de fitxa 08299 - 32
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Segle XX
Autoria de l'element: Àngel Soler i Daniel
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'estat de conservació dels espècimens naturals és bo. A Mitjans dels anys 2000 s'havien degradat moltíssim els camins, els bancs i els marges empedrats. No obstant això, l'Ajuntament va arribar a un conveni amb la propietat i s'han efectuat algunes actuacions d'arranjament dels espais. S'ha instal·lat alguns travessers de fusta als camins que n'eviten l'erosió i l'aparició de reguerons. També s'han arranjat alguns dels bancs que es trobaven en mal estat, per bé que hi ha esllavissades que continuen sense arranjar-se, sí que s'ha retirat les que cobrien el camí principal.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08300A002000700000SA
Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres / Martí Picas INSITU SL

Descripció

El Bosc del Metge es troba en un turó allargassat, prop del nucli urbà de Vilada. En ell s'hi poden observar un bon nombre d'arbres, sobretot de fulla perenne, que no són propis de la zona, sinó que hi van ser introduïts artificiosament, la majoria damunt d'antics camps de conreu i pastures. En algun indret poden encara observar-s'hi les típiques barraques utilitzades pels pagesos per guardar-hi eines i altres utensilis. Un ample camí de ronda permet vorejar tot el turó, que al seu torn queda intercomunicat per camins secundaris. Alguns corriols també permeten arribar a algunes cases disseminades, com a cal Manel, cal Riera o Cal Teixidor. Successivament hom hi va trobant bancs de pedra i altres espais conscientment adaptats per al repòs i el lleure. Els vorals de molts camins són flanquejats per marges curosament empedrats. Es tracta d'un important punt de trobada i de passeig per a la gent del poble i també de fora.

Observacions:

A mitjans dels 2000 es van tallar uns grans xiprers a l'indret que donava entrada en aquest espai. La tala es va efectuar no arran, sinó a mitja alçada, cosa que ofereix molt mal aspecte. També es va arreglar part dels camins interiors i s'hi va col·locar una font ornamental de pedra a la plaça central. Posteriorment, també s'ha millorat els bancs del punt panoràmic situat sobre les cases de Cal Felip i Cal Riera. Les vistes de l'embassament de la Baells, el Picancel i la serra de Queralt són immillorables.

Història

Cap a mitjans dels anys 1920 el metge Àngel Soler Daniel construï a Vilada un sanatori per malalts de tuberculosi i altres malalties cardio-respiratòries. El centre era freqüentat, sobretot, per gent provinent de Barcelona, lloc on Soler exercia primerament i on també tenia el consultori. El sanatori es dividia en dos estatges, l'un situat a Villa-rosa i l'altre a cal Barbetes. Es va convenir, però, la necessitat que els malalts disposessin d'un indret on anar a passejar i a reposar, sense estar en contacte directe amb la resta de gent del poble. Soler va comprar el turó, va fer-hi plantar alguns arbres (molts no característics de la zona) i hi féu construir bancs i altres elements artificiosos. Cap a finals dels anys 1940 el sanatori deixà de funcionar. En el treball de Botella MR ens descriu que en terrenys de cal Tuníc i adjuntant-n'hi de comprats i bescanviats, en un turonet farcit de feixes i feixons, on la gent del poble que no tenia terra hi menava els seus horts, el nostre home hi va plantar un bosquet amb diferents espècies de pins i d'altres arbres. Volia que fos un indret accessible perquè els malalts hi poguessin anar a fer salut i la gent del poble el va començar a anomenar el Passeig del Metge. Aquest és el llegat que ens ha quedat a Vilada del metge Soler, el passeig, els pins, el bosc, el bosquet, sempre del metge al darrera, o bé la muntanyeta com en deia ell, és l'indret ideal per anar a caminar o córrer sense haver de bregar amb els desnivells que envolten el poble.

Bibliografia

BOTELLA MR, El ressorgiment d'un poble. Treball presentat al Premi Literari Aurora Bertrana, Vilada, 2017. No publicat.

